

BLOEDSUIKERBEPALINGEN LANGEN TIJD NA HET BLOEDAFNEMEN.

Naar aanleiding van de opmerking van SYBRANDY in dit *Tijdschrift*, bldz. 2912, wijs ik er hier op, dat in mijn lijst van suikerbepalingen op bldz. 1913 van dit *Tijdschrift* dezen jaargang, de nos. 7, 11, 16, 17, 18, 19 en 23 van boven afgeteld, nuchterwaarden zijn van zes verschillende diabeteslijders, waarvan 11, 16, 17 en 19 bij hun opneming diaceturie vertoonden. De aangehaalde bepalingen zijn gedaan tijdens diët- en insulinebehandeling, maar dat zal de waarde van de uitkomst — onveranderlijkheid van het bloedsuikergehalte — wel niet verminderen.

Maastricht, 28 Juni 1926.

A. H. J. HINTZEN.

DANKBAARHEID IN ADVERTENTIES.

Naar aanleiding van PINKHOF's bericht in dit *Tijdschrift* van 26 Juni op bldz. 2910, wensch ik het volgende op te merken.

Een dankbetuiging in de krant „aan” een dokter behoeft niet altijd „van” dien dokter afkomstig te zijn!

Toen ik in 1883 assistent was van dr. KORTEWEG (later hoogleeraar) in het Ned. Israëlitisch Ziekenhuis te Amsterdam, liet een gewezen patiënte de volgende advertentie in het *Handelsblad* plaatsen:

„Hartelijk dank aan de dokters KORTEWEG en VAN DIEREN, aan wie ik, naast God en het verdere personeel, het herstel mijner gezondheid te danken heb”.

Toen ik als jong geneesheer in Arnhem een dansmeester met goed gevolg voor een enkelbreuk had behandeld, voelde deze zich gedrongen den volke kond te doen, dat hij, dank zij mijn „uitmuntende behandeling” weer zoo gauw zijn lessen kon hervatten.

Een bejaard collega meende mij, jong broekje, deswege een terechtwijzing te mogen toedienen *in pleno*! „Ik kàn mij niet voorstellen — zeide hij, — dat die dansmeester zoo iets zonder uw medeweten gedaan zou hebben”.

In de volgende bijeenkomst las ik een advertentie voor, waarin diezelfde collega op de volgende wijze geprezen werd:

„Hartelijk dank aan den WelEd. Zeer Geleerden Heer Dr. X, aan wiens bekwaamheid en toewijding ik het te danken heb, dat mijn vrouw geheel hersteld is van een ernstige ziekte, zoodat ik mijn café met Billard en Speeltuin weer heb kunnen openen. Minzaam aanbevelend

Uw dnw. dr.

Y.

Goede consumptie. Billijke prijzen. Gezellig bitteruurtje”.

Ditmaal waren alle lachers, d. w. z. alle aanwezigen op één na, op mijn hand.

Ik ben onchristelijk genoeg om van deze zoete wraakneming zelfs nu nog, onder het schrijven van dit briefje, volop te kunnen genieten — na zóóveel jaren! Hony soit qui mal y pense!

O zeker, de woordjes „aan” en „van” zijn in dergelijke gevallen lang niet altijd synoniem.

Amsterdam, 28 Juni 1926.

E. VAN DIEREN.